

תת"ע 6696/06/13 - מדינת ישראל נגד דניאל שקולניק

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6696-06-13 מדינת ישראל נ' שקולניק

בפני כב' הסגן נשיא יוסף ריבלין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דניאל שקולניק

הנאשם

הכרעת דין

1. האישום

בתאריך **7.6.13** סמוך לשעה **03:18** נדרש הנאשם למסור דגימת אוויר לבדיקת שכרות וסירב.

2. התשובה לאישום

"לא סירבתי", "לא אשם". במהלך הדיון העלה הנאשם טענה לפיה תפקודי הריאות שלו נמוכים.

3. תימצות הראיות

עדי התביעה העידו על בסיס מזכרים ודוחות פעולה שערכו ביום המקרה.

ע.ת. 1 **רס"ל רבקה שאול** רשמה את דו"ח התנועה (ת/1), דו"ח עיכוב (ת/2) ודו"ח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות (ת' 3).

בדו"ח (ת/1) הסבירה ע.ת. 1 כי היתה ביחד עם השוטרת נטלי בצרי (ע.ת. 3) ומתנדב משא"ז מושיקו דוד (ע.ת. 2).

בדו"ח פירטה התנהלות האירוע: משהבחינה ברכב הנאשם נוסע במהירות שאינה סבירה, כאשר נהג בניגוד "**לחיצה הכביש**" והעלה חשד עצרה הרכב. משירד הנאשם מרכבו הריחה מפיו ריח אלכוהול.

משנדרש הנאשם לערוך בדיקת נשיפה לנשיפון "**עשה** (הבדיקה - י.ר.) **כמה פעמים אבל לא עד הסוף**".
לאחר מספר ניסיונות כושלים נשף כהלכה ויצא "**נכשל**" (משמע נימצאה אינדיקציה לשכרות).

לאחר הבדיקה בנשיפון הכניס הנאשם מסטיק לפיו. בהמשך נדרש הנאשם לא לעשן, לא לשתות ולא להכניס דבר לפיו (כדי לעבור לבדיקת הינשוף) אך הנאשם התעקש לשתות ונטל בקבוק שתיה שנטל ממנו.

בשלב זה ה**"ל זרק את עצמו על הרצפה -..."** לפיכך זומן מד"א אך הנאשם סירב להתפנות.

בשלב זה הנאשם שתה שני בקבוקי מים.

עוד כותבת ע.ת. 1 כי בוצעה בדיקת מאפיינים. בדו"ח העיכוב (ת/2) ציינה ע.ת. 1 כי נמצא ברכב בקבוק וודקה פילנדיה.

בדו"ח הפעולה (ת/3) ציינה ע.ת. 1 כי בתחקור הנאשם הודה ששתה 150 מיליליטר של בירה בלגית.

בתגובת הנאשם לחשדות כנגדו אמר "**לא סירבתי להיבדק, הסכמתי להיבדק בכל מה שנדרש**" והוסיף "**אתם נטפלים אלי ומסרבים לבדוק אותי כדי להוכיח את חפותי ומפגינים בריונות וניצול כוח לרעה**".

הנאשם **סירב** לחתום על ת/3.

בת/3 צויין כי הוסברה לנאשם משמעות הסירוב, גם על כך סירב הנאשם לחתום.

במבחן הביצוע (מאפיינים) ציינה ע.ת. 1 כי עמד הנאשם "**בהצלחה**".

בבית משפט משנחקרה ע.ת. 1 הסבירה כי התנהלות הנאשם היתה סירוב - לעס מסטיק, שתה, לא נשף כהלכה ואולם לא זכרה אם הוצעה לנאשם בדיקת ינשוף (פרוט' עמ' 5 ש' 6-11).

ע.ת. 2 מתנדב משא"ז **מושיקו דוד** ביסס עדותו על מזכר (ת/4). גם ע.ת. 1 ציין כי נהיגת הנאשם נראתה "**פרועה**". משכרזו לרכב לעצור הרכב נעצר. ע.ת. 1 לא נוכח במהלך השיחה עם הנאשם אולם ראה את השכבות הנאשם על גבי הכביש.

ע.ת. 3 רס"ל **נטלי בצרי** כתבה מזכר (ת/5) ובו פירטה נסיבות האירוע. בתחילת מזכרה הסבירה כי עצרו רכב הנאשם משום שנסע בניגוד לחיצים ובמהירות שלא נראתה סבירה לתנאי הדרך.

ביחס לבדיקת הנשיפון ציינה ע.ת. 3 כי הנאשם הסכים לבדיקה ובפיו היה מסטיק. הנאשם הוציא מפיו המסטיק והחל לנשוף ואולם הנאשם לא הכניס די אוויר למכשיר ולכן הבדיקה לא צלחה.

משום התנהלות הנאשם הוסבר לו "**כי אם לא יבצע את הבדיקה כהלכה יאלץ להיבדק במכשיר הינשוף**". הנהג שב וביצע נשיפות לנשיפון ושוב לא שאף מספיק אוויר ושוב הוסבר לו כיצד לנשוף ומשמעות הסירוב.

הנאשם ניסה לנשוף שוב ולבסוף צלחה הבדיקה והנאשם "**נכשל**" (אינדיקציה לשכרות). לאחר שנאסר על

הנאשם לאכול, לשתות או ללעוס מסטיק "הכניס מסטיק לפיו ונדרש מספר פעמים להוציאו". הנאשם להסברי ע.ת. 2 בהמתנה לבדיקת הינשוף "החל למשוך זמן ולסדר את הרכב, פתח את תא המטען ברכב והניח חפצים. לפתע לקח בקבוק מים.... וניסה לשתות".

בשלב זה טען הנאשם כי לא חש בטוב ולפתע "השליך את עצמו על הרצפה ועצם את עיניו...".

בשלב זה ניתן לנאשם לשתות מים ומד"א אף זומן למקום.

לאחר האמור דרש הנאשם להיבדק ואולם הוסבר לו כי משיכת הזמן, לעיסת המסטיק ושתית המים משמעותם סירוב.

הנאשם שב ודרש להיבדק, אך סירבו לו, והנאשם קינטר השוטרים כשטען שחוששים לערוך בדיקה שמא תוצאה חיובית ואז יסתבר שמעוכב סתם. הנאשם גם גיחך וצחק עם חברו (ע.ה. 1).

בבית משפט הסבירה ע.ת. 3 כי הנאשם, לאחר שהתקבלה אינדיקציה שהוא שיכור, החל "בהצגה".

הנאשם במסגרת עדותו הגיש תמליל של האירוע (תחילתו) (נ/4) (ראה פרוט' עמ' 23 ש' 8) כאשר הסביר שאורך ההקלטה 37 דקות.

הנאשם בהתייחסו לעדויות השוטרים טוען כי שיקרו במצח נחושה 80 אחוז שקרים (פרוט' עמ' 10 ש' 18 וש' 21).

לגבי הבקבוק משקה שנמצא ברכב העיד הנאשם כי שייך לחבר שלו (פרוט' עמ' 11 ש' 2).

לגבי המסטיק טען כי לעס מסטיק עוד טרם שנעצר והמשיך ללעוס לאחר מכן. משנדרש להוציא מפיו המסטיק עשה כן (פרוט' עמ' 21 ש' 26-27).

משנדרש הנאשם לדברי השוטרת על "סידור הרכב" השיב "כנראה הזזתי מעיל ממקום למקום" (פרוט' עמ' 21 ש' 30).

מנדרש הנאשם לשאלה מדוע ביקש לשתות חזור ובקש מים השיב כי הם מקלים על בעיותיו הרפואיות (פרוט' עמ' 22 ש' 4-8).

בסופו של דבר הנאשם ציין כי שתי מים **רק לאחר** שהוחלט שלא לדגום אותו יותר (פרוט' עמ' 22 ש' 15).

לדברי הנאשם בדקה ה- 17 של האירוע הוחלט שהוא סרבן ע"י הקצין גליל (פרוט' עמ' 23 ש' 1-3).

הנאשם הגיש תעודה רפואית (נ/3) לפיה תפקודי הריאה שלו נמוכים יחסית ובשילוב עם סטרס הם עלולים לגרום לעילפון. אך לא ידע לומר אם הנאשם היה בסטרס בעת האירוע וציין שאינו פסיכולוג (פרוט' עמ' 16 ש' 29-30).

ע.ה. 1 - חברו של הנאשם הסביר כי הנאשם הסכים לכל מה שנדרש והתעלף (פרוט' עמ' 13 ש' 13-15).
ע.ה. 1 לא זכר שהיה שלב בו הנאשם החל לסדר את הרכב או לעס מסטיק. (פרוט' עמ' 19 ש' 8, 10).

התמליל. מהתמליל עולה כי הוסבר לו כי אם לא יצליח את בדיקת הנשיפון **יועבר** לבדיקת ינשוף (סעיף 11).

בסעיף 47 נאמר לנאשם לא לשתות לא לעשן לא ללעוס מסטיק החל מאותו רגע. בסעיף 48 נאמר "אם אני תופסת אותך עם מסטיק בפה אני לא ממשיכה את הבדיקה דרך הזמנה לבית משפט לפי החוק מינימום שנתיים פסילה".

השוטרות חזרו על ההוראות שלא ללעוס מסטיק, לאכול, לשתות או לעשן שוב ושוב (סעיפים 38, 40, 43, 47, 48, 54, 63, 71, 76, 84, 86) הנאשם שב ובקש לשתות למרות ההוראות שקבל (סעיפים 67, 82, 88), עד שלבסוף טען שהתייבש וצנח על הארץ.

עוד נאמר לנאשם **לאחר** שנשף לנשיפון כי יוציא המסטיק מהפה (ראה גם סע' 40, 43, 48, 54 ו- 63). גם מהתמליל עולה כי הנאשם החל לסדר הרכב והנאשם השיב כי עושה כן כי "**מבולגן**" (סע' 56, 57).

עוד עולה כי השוטר נטלי חשה שהנאשם "**משחק משחקים**" עימה (סע' 73) ולכן הוזמן הקצין גליל (סע' 74).

בסע' 89 נפל הנאשם על הרצפה (ראה עד סע' 99 וסע' 116 עד סע' 134).

בסע' 155 נשמע הקצין גליל שאומר לשוטר "את לא עושה לו בדיקה גם אם הוא רוצה בדיקה אין בדיקה".

בהמשך האירוע ניתן לנאשם לשתות מים לאחר שביקש זאת מס' פעמים לפני ובמהלך בדיקת הנשיפון (סע' 163).

משנאמר לנאשם כי יפסל אמר "**זה יפה לאיים על בן אדם נכה**".

לאחר הובא הדו שיח בין הקצין גליל והנאשם אמר שמוכן להיבדק (סע' 236-242).

עיון:

ראשית אציין כי התרשמתי כי הנאשם אינו אמין. סבור אני כי מדובר בנאשם מתחכם ומתוחכם. עצם החלטתו לתעד את האירוע מראשיתו מלמדת עליו. אין המדובר באירוע שהסלים והנאשם החל לצלם מרגע שסבר כי עושים לו עוול, אלא על הקלטה מראשית האירוע. והתנהלות זו מתמיהה.

מעבר לאמור סבור אני כי הנאשם הכשיל את בדיקת הינשוף ואסביר.

באשר למצבו הבריאותי, הרלוונטיות לנפח הריאות אינה לגבי הנשיפה, שכן אין חולק כי לבסוף הצליח הנאשם לנשוף בנשיפון והאינדיקציה היתה כי הוא שיכור. בינשוף כלל לא נשף הנאשם.

הרלוונטיות היחידה בנושא זה הינה לעצם השאלה אם היה הנאשם בסטרס באירוע שהוביל לנפילה/עילפון. הרופא האורתופד העיד על עצמו כי אינו מומחה ריאות ואינו פסיכולוג, ולמעשה סברתו בעניין הסטרס הינה עדות סברה היוצאת מתחום התמחותו. עוד ציין כי הנאשם אינו סובל מבעיות נשימתיות כרגע. אשר על כן איני מקבל את הסברה כי התעלף בעקבות סטרס.

אציין מעבר לצורך, מקריאת התמליל עולה התמונה כי הנאשם לא היה שרוי בסטרס, לפי דבריו שלו תשובתו לשוטר כי הוא מסדר את הרכב מחמת הבלאגן שבו, נבעו אולי מרצון להתבדח או להתחכם והוא מעיד על כך שלא סבל מסטרס יוצא דופן. (פרוט' עמ' 22 ש' 1).

איני מקבל גם את עדותו של ע.ה.1 חברו של הנאשם, עדותו אינה מהימנה עלי. ניכר בעדותו שהוא בחר אילו דברים מהאירוע לזכור ואילו לא. ולפיכך איני מקבל דבריו כהוויתם.

סבור אני גם מקריאת התמליל שהציג הנאשם והן מעדויות התביעה והמזכרים כי הנאשם החליט מראשית האירוע "לעשות בעיות" ולהכשיל את הבדיקה. כך שב והחזיר את המסטיק לפיו, ובקש לשתות שוב ושוב. דבר המשתקף גם בתמליל. כך החל לפתוח את תא המטען של הרכב במהלך הבדיקה, ככל הנראה כדי למצוא בו מים, והשתה מלמסור את מפתחות הרכב.

המדובר בהתנהגות העולה כדי הכשלת הבדיקה. הכשלת הבדיקה כמוהה כסירוב הנאשם להבדק [ראו ע"פ (י-ם) **קיטמן נ' מדינת ישראל**, לא פורסם (מיום 17.11.08)]. לא אחת פסקו בתי המשפט כי במקרה של חוסר שיתוף פעולה בשלב ההמתנה בן ה- 15 דקות בו מורים לנאשם לבל ישתה, יאכל או יעשן, הינו בבחינת הכשלת הבדיקה.

כך בת"ת 18642/08 (י-ם) **מדינת ישראל נ' אליגולאשוילי**, לא פורסם (מיום 8.3.09) נקבע כי במקרה בו הנאשם לעס מסטיק ושב והחזירו לפיו מדובר בהתנהלות מכשילה של הבדיקה. (ראה גם ת"ת (י-ם) 16160/08 **מדינת ישראל נ' אלדד**, לא פורסם (מיום 16.9.09), פל(י-ם) 316/08 **מדינת ישראל נ' צדקיאן**, לא פורסם (מיום 18.11.08), פל (רמ') 205/07 **מדינת ישראל נ' קורן**, לא פורסם (מיום 31.3.10)).

נסיונו שוב ושוב ללעוס מסטיק ולשתות **בניגוד** לדרישת השוטרות החוזרות ושבות על הדרישה מהווה סירוב. לא ניתן שלא לראות בעילפון לכאורה שהתרחש מיד לאחר כשבקש לשתות מים ולא ניתן לו ברצף האירועים הזה כ"הצגה" מצד הנאשם כדי להמנע מהבדיקה. כפי שציינה השוטרת נטלי, מרגע שהנאשם בצע בדיקת הנשיפון שנתן אינדיקציה לשכרות, החל הנאשם בהצגה שכל כולה מטרתה לסכל את בדיקת הנשיפון (פרוט' עמ' 8 ש' 10-11).

טענת הנאשם כי הסכים לבדיקה אינה המצב לאשורו הסכמתו בדיבור היתה מהפה לחוץ בלבד וחסרת ערך ממשי, שכן בהתנהגותו עשה כל שביכולתו כדי להכשיל את הבדיקה. כדי לאפשר הבדיקה לא די להסכים לבצעה אלא יש לקיים את הוראות השוטרים כדי לאפשר את אותה הבדיקה, ובהן הוראת הימנעות משתיה, אכילה ועישון משך 15 דקות קודם הבדיקה [ראה תת"ע 3282-09-10 (ת"א) **מדינת ישראל נ' בלואוסוב**, לא

פורסם (מיום 16.5.11).

לא פלא איפוא כי הקצין גליל שהגיע למקום סבור היה כי הנאשם בקש להכשיל את הבדיקה לפי תיאור השוטרות את הסיטואציה ולכן קבע שאין מקום לאפשר במקרה זה את הבדיקה גם אם ירצה בכך, שכן בפועל הנאשם פעל ללא לאות להכשיל הבדיקה.

באשר לטענה כי לנאשם לא הוסבר כיאות כי סירוב משמעו חזקת שכרות. איני מקבל טענה זו. משקבעתי כי גרסתו של הנאשם אינה אמינה עלי, איני מקבל כי התמליל שהגיש הנאשם משקף במדויק את האירוע במלואו.

לפי מזכרה של השוטרת נטלי ת/5 לנאשם הוסברה משמעות הסירוב כי סירוב להבדק כמוהו "**כנהיגה בשכרות**" (ת/5, עמ' 3). אני מקבל את גרסתה כמהימנה וקובע כי הנאשם הוזהר למשמעות הסירוב.

עוד אציין כי גם לפי התמליל נאמר לו שוב ושוב לחדול מלהפר את הוראותיהן בדבר לעיסת מסטיק ועוד נאמר לו: "**אם אני תופסת אותך עם מסטיק בפה אני לא ממשיכה את הבדיקה דו"ח הזמנה לבית משפט לפי החוק מינימום שנתיים פסילה.**" אזהרה זו ביחד עם אזהרה ביחס למשמעות הסירוב כפי שצויינה בת/5 הינה ודי הותר לצורך הסבר משמעות החזקה (וראה גם דברי ע.ת. 3 (נטלי) בתמליל "**אני הסברתי לך שבע פעמים שאתה לא שותה, לא אוכל, לא מעשן, אל תגיד לי לא לא לא. לא שותה ולא לועס**" (סע' 76).

אציין כי היתממותו של הנאשם ביחס לכך שהתבקש לעבור בדיקת ינשוף גם היא אינה מוסיפה להתרשמות מאמינותו שכן גם לפי התמליל שהגיש (סעיף 47) עולה כי נאמר לו במפורש כי עליו לבצע בדיקת ינשוף וכי לשם כך עליו להימנע עישון, אכילה ושתייה.

באשר לטענה כי לא איפשרו לנאשם לבצע הבדיקה למרות שבקש לבצעה לאחר שנפל/התעלף, למעשה כיוון שסירובו להיבדק מלכתחילה היה בהתנהגות ולא בדיבור, אין כל נפקות להסכמתו החוזרת בעל-פה לבדיקת הינשוף. התנהלותו הבעייתית הובילה השוטרים שלא לאפשר להם להמשיך "**לשחק משחקים**" ולהטל בהם.

באשר לזמן שחלף מרגע שנעצר ועד לרגע שהסכים. לא ידוע לנו לפי מסמכי המאשימה באיזה פרק זמן המדובר. ואולם היות והנאשם המשיך באותו קו של הסכמה מהפה לחוץ אין נפקות לפרק הזמן שחלף.

עוד אציין כי מדובר במקרה יוצא דופן מבחינת התנהגות הנאשם שפעל באופן חריג כדי להמנע מלבצע הבדיקה משכך החלטת השוטרים שלא לאפשר לו לבצע הבדיקה חרף "דרישתו" לכך הינה סבירה כיוון שלא יכלו לצפות המשך התנהלותו של הנאשם בנסיבות אלו.

אינדיקציות נוספות לשכרות

מעבר לצורך יאמר כי נמצאו מספר אינדיקציות לנהיגה בשכרות והן אופן נהיגתו עובר לתפיסתו: נהיגה בניגוד לחיצים המסומנים, במהירות בלתי סבירה; ריח האלכוהול שיצא מפיו; כשלוננו החלקי בבדיקת המאפיינים (ואיני מקבל שוב את הראייה שהוצגה לבית המשפט כאמת אבסולוטית לאופן ביצוע בדיקת המאפיינים); וכן העובדה ששתה באותו יום אף לגרסתו משקה אלכוהולי. לכל אלו יש לצרף את האינדיקציה של מכשיר הנשיפון. איני

מייחס משמעות לבקבוק הוודקה הסגור שנמצא ברכבו. מדובר במספר רב של אינדיקטורים שבהצטרפם מובילים למסקנה כי הנאשם נהג בשכרות. שכן ניתן להוכיח נהיגה בשכרות גם בראיות נסיבתיות שאינן מדעיות (ראה ר"ע 666/86 סאמי סודקי עודה נ' מדינת ישראל, מ(4) 463).

משכך אני קובע כי הנאשם נהג בשכרות בעיקר מכח חזקת הסירוב ומרשיע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, יא' שבט י"ב שבט תשע"ד, 13 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.

חתימה